

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียน

ของ

นักศึกษาปวส.2/5 เทคนิคเครื่องกล

ชื่อผู้วิจัย

นายณัฐคนัย บุญอาจ

วิทยาลัยอาชีวศึกษามัทธิพนิชยการและ
เทคโนโลยี
ประจำปีการศึกษาที่2/2563

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยในครั้งนี้จะสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2/5 เทคนิค
เครื่องกล ทุกคน บางคนอาจจะตื้อรั้น ขาดความรับผิดชอบ คำนึงถึงแต่
เหตุผลของตนเอง ด้วยอารมณ์ของวัยรุ่น แต่เมื่อทำการปรับพฤติกรรม ก็
ยังคงให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และมีส่วนร่วมในชั้นเรียนอย่าง

สำเนาเสมอ และขอบคุณเพื่อนร่วมงานที่คอยให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา
ตลอดมา

นายณัฐดนัย บุญอาจ
ผู้วิจัย

ชื่อเรื่อง พฤติกรรมการใช้สมาร์ตโฟนในชั้นเรียนของนักศึกษา
ปวส.2/5 เทคนิคเครื่องกล

ผู้วิจัย นายณัฐดนัย บุญอาจ ตำแหน่ง ครูผู้สอน
วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี ค.อ.บ. วิศวกรรมเครื่องกล คณะ
วิศวกรรมเครื่องกล

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

พิษณุโลก

สถานที่ทำงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษามักดีพัฒนชยการและเทคโนโลยี เลข
ที่ 39 ซ.12 ถ.ประชาหารรษา
ต.ในเมือง อ.เมือง จ.กำแพงเพชร โทรศัพท์ 055716459
มือถือ 0863458596

ปีที่ทำการวิจัย ปีการศึกษา 2563

ประเภทงานวิจัย วิจัยในชั้นเรียน

ลักษณะประชากรที่ศึกษา นักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2/5

ระยะเวลา เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2563 ถึงเดือน มีนาคม พ.ศ. 2564
ภาคเรียน 2 ปีการศึกษา 2563

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนของนักศึกษา โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2/5 วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาคใต้พณิชยการและเทคโนโลยี 9 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนเพื่อค้นคว้าข้อมูล ในขณะที่ทำกิจกรรมที่อาจารย์มอบหมาย (ร้อยละ 66.66) และในบางครั้งได้นำสมาร์ทโฟนมาใช้เพื่อค้นหา เนื้อหาที่ไม่เข้าใจเพิ่มเติมในระหว่างเรียน (ร้อยละ 55.55) นอกจากนี้ศึกษานำสมาร์ทโฟนมาใช้ถ่ายรูป PowerPoint ของอาจารย์แทนการจดบันทึกในบางครั้ง (ร้อยละ 33.33) และนำมาใช้เพื่อติดต่อ/ตามเพื่อน ให้มาเข้าเรียนบางครั้ง (ร้อยละ 55.55) แอปใช้สมาร์ทโฟนโดยไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน (ร้อยละ 33.33)

ข้อเสนอแนะ คือ 1) อาจารย์ผู้สอนควรตกลงกฎหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการใช้สมาร์ทโฟนใน ชั้นเรียนร่วมกับนักศึกษาอย่างชัดเจน 2) อาจารย์ผู้สอนควรปรับเปลี่ยนวิธีการสอนโดยลดการบรรยาย และเน้นกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนโดยให้นักศึกษาได้ค้นคว้าหรือเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสมาร์ทโฟน และ 3) อาจารย์ผู้สอนอาจปรับแผนการสอนรายคาบโดยเพิ่มช่วง “Technology Breaks” กล่าวคือ เป็นการ อนุญาตให้นักศึกษาใช้สมาร์ทโฟนได้ในระหว่างการพักช่วงระยะเวลาสั้นๆ ระหว่างเรียนประมาณ 1-2 นาที เพื่อให้นักศึกษาได้เช็คข้อมูลในสื่อสังคมออนไลน์ และหลังจากนั้นจึงกลับมาเข้าสู่เนื้อหาของบทเรียนต่อ ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้นักศึกษาแอบใช้สมาร์ทโฟน และจะช่วยให้ศึกษามีสมาธิในระหว่างเรียนมากขึ้น

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	(2)
บทคัดย่อ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(5)
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
สมมุติฐานการวิจัย	6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย/นิยามศัพท์เฉพาะ	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน	7

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8	
กรอบแนวคิดในการศึกษา		9
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย		
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	10	
เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล		10
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	11	
การเก็บรวบรวมข้อมูล	11	
การวิเคราะห์ข้อมูล	11	
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	11	
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล		
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	12	
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ		
สรุปผลการวิจัย	13	
อภิปรายผล	13	
ข้อเสนอแนะ	13	
ผลกระทบที่เกิดขึ้น		14
บรรณานุกรม		

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
ตารางที่ 1	แบบสอบถามการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนของ	
นักศึกษา	10	
ตารางที่ 2	พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนของนักศึกษา	
	12	

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สมาร์ทโฟน (Smartphone) เป็นโทรศัพท์พกพาซึ่งมีความสามารถคล้ายคอมพิวเตอร์และสามารถ เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตได้หรืออาจกล่าวได้ว่าสมาร์ทโฟนคือ การผสมผสานกันระหว่างพีดีเอกับโทรศัพท์ เคลื่อนที่ โดยสมาร์ทโฟนมีระบบปฏิบัติการที่สามารถพัฒนาให้รองรับโปรแกรมประยุกต์อื่นๆ ได้ด้วย (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2555) ปัจจุบัน สมาร์ทโฟนเป็นที่นิยมกันมากในคน หลากหลายกลุ่มรวมถึงกลุ่มนักศึกษา กล่าวคือ สมาร์ทโฟนได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของนักศึกษา ซึ่งสามารถสังเกตได้ทั้งการใช้ที่เปิดเผยและการแอบใช้ในชั้นเรียน ที่ผ่านมามีงานวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่า นักศึกษามักนำสมาร์ทโฟนมาใช้ในเวลาเรียนทั้งในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และในขณะเดียวกันก็ นำมาใช้ในเรื่องส่วนตัวด้วย เช่น การใช้งานอินเทอร์เน็ต การเล่นเกม และการใช้งานสื่อสังคม (Social Media) (Tindell & Bohlander, 2012)

การที่นักศึกษานำสมาร์ทโฟนมาใช้ในขณะเรียนนั้นได้ส่งผลกระทบต่อ การเรียน มากขึ้น ดังเห็นได้จากงานวิจัยในประเทศสหรัฐอเมริกา ของ Ravizza (2014) ซึ่งพบว่า การใช้อินเทอร์เน็ตใน ห้องเรียนของ นักศึกษามหาวิทยาลัยมิชิแกนสแตตผ่านสมาร์ทโฟนรวมถึงแล็ปท็อป โดยมีวัตถุประสงค์ที่ไม่ ได้เกี่ยวข้องกับเรื่อง การเรียน เช่น การใช้งานเฟซบุ๊ก การรับ-ส่งอีเมลและการอ่านข่าว ได้ส่งผลกระทบต่อ ผลสอบของ นักศึกษาได้ ในที่สุด แม้ว่าจะก่อนหน้านี้จะมีงานวิจัยที่ระบุว่า นักศึกษาที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดจะ มีความสามารถในการทำงานหลายอย่างได้ใน

เวลาเดียวกันและได้ผลดีรวมถึงสามารถจัดการกับสิ่งรบกวน ได้ดีแต่งงาน
 วิจัยนี้ พบว่า นักศึกษาที่มีสติปัญญาไม่ว่าจะอยู่ในระดับใดๆ ก็ตาม หาก
 ใช้อินเทอร์เน็ตใน ระหว่างเรียนโดยที่ไม่เกี่ยวข้องกัวิชาที่เรียนแล้ว จะ
 ยังมีคะแนนสอบต่ำกว่าเกณฑ์นอกจากนี้จากงานวิจัย ของ Lepp,
 Barkley and Karpinski (2015) ที่เก็บข้อมูลจากนักศึกษามหาวิทยาลัย
 รัฐในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า การใช้โทรศัพท์มือถือมีความสัมพันธ์
 กับผลการเรียน กล่าวคือ การใช้โทรศัพท์มือถือในชั้นเรียน จะส่งผลให้ผล
 การเรียนของนักศึกษาต่ำลง ส่วนงานวิจัยของ Rosen, Carrier and
 Cheever (2013) และ Al-Menayes (2014) พบว่า การใช้งานสื่อสังคม
 (Social Media) เช่น เฟซบุ๊ก มีความสัมพันธ์ทาง ลบกับผลการเรียน เช่น
 เดียวกับงานวิจัยในประเทศของเบญจวรรณ ธนุวาศ และคณะ (2557)
 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาและนักศึกษาส่วนใหญ่แอบใช้สมาร์ต
 โฟนในห้องเรียนทุกวันโดยเฉพาะอย่างยิ่งใน ช่วงเวลาบ่าย รูปแบบในการ
 แอบใช้สมาร์ตโฟนในชั้นเรียนส่วนใหญ่ ได้แก่ การเล่นอินเทอร์เน็ต โทร
 เข้าออก เล่นเกม ถ่ายรูป และใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ซึ่งส่งผลทำให้ส่วน
 ใหญ่ไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียน

จากสถานการณ์ดังกล่าว ประกอบกับแนวคิดทฤษฎีทางสังคมวิทยา
 ดิจิตอล (Digital Sociology) (Lupton, 2012) ได้เสนอว่าควรมีการ
 ศึกษาวิเคราะห์ประเด็นเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนกับสื่อเทคโนโลยี
 สมัยใหม่ เช่น วัตถุประสงค์ของการใช้อุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่
 การนำอุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีสมัย ใหม่มาใช้ในสถานที่ต่างๆ ในชีวิต
 ประจำวัน และการติดสื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น ดัง
 นั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาประเด็นพฤติกรรมการใช้สมาร์ตโฟนในชั้นเรียน
 รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการใช้สมาร์ตโฟนในชั้นเรียนกับ
 ผลการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยโดยเน้น กรณีศึกษา

กับกลุ่มนักศึกษาสาขามนุษยศาสตร์ได้แก่ คณะศิลปศาสตร์คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม และคณะศิลปกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพื่อที่จะนำผลที่ได้มาสู่การให้ข้อเสนอแนะต่อแนวทางการจัดการเรียน การสอนสำหรับกลุ่มนักศึกษาดังกล่าวต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สมาร์ตโฟนในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2/5 วิทยาลัยอาชีวศึกษาภัคดี วิทยุวิทยการและเทคโนโลยี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1) ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นบทเรียนในวิชานิวแมติกส์และไฮดรอลิกส์ โดยให้นักศึกษาได้ลงมือค้ำคว้าหาข้อมูล

2) ขอบเขตประชากร

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2/5 วิทยาลัยอาชีวศึกษาภัคดี วิทยุวิทยการและเทคโนโลยี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 9 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

สมมุติฐานการวิจัย

พฤติกรรมการใช้สมาร์ตโฟนในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2/5 วิทยาลัยอาชีวศึกษาภัคดี วิทยุวิทยการและเทคโนโลยี ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในการค้นหาข้อมูลมากที่สุด

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย/นิยามศัพท์เฉพาะ

การปรับพฤติกรรม คือ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมระหว่างการเรียนในชั้นเรียนต่างๆ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการทดสอบหลังการเรียนภายหลังการปรับพฤติกรรม

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1) แนวคิด ทฤษฎี

1.1 การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน

ประเทือง ภูมิภักทราคม (2540) อ้างถึงในขวัญเฉลิม ต้นประเสริฐ (2553 : online) ได้อธิบายว่า “การปรับพฤติกรรม หมายถึง การประยุกต์หลักการพฤติกรรมหรือหลักการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขพฤติกรรมโดยเน้นที่พฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้หรือวัดได้เป็นสำคัญ และมีความเชื่อพื้นฐานว่าพฤติกรรมปกติและไม่ปกติพัฒนามาจากหลักการเรียนรู้” วิธีการปรับพฤติกรรม สามารถกระทำได้หลากหลายวิธี ซึ่งสามารถเลือกใช้วิธีการให้เหมาะสมกับผู้เรียนหรือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการปรับพฤติกรรม โดยทั่วไปนิยมใช้ 5 วิธี ดังนี้

1.1.1 แรงเสริมเชิงบวก (Positive Reinforcement) เป็นวิธีการที่เสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมาอย่างสม่ำเสมอ เช่น การชมเชยเมื่อตอบคำถามได้ถูกต้อง เป็นต้น

1.1.2 แรงเสริมเชิงลบ (Negative Reinforcement) เป็นวิธีการที่เสริมแรงในทางลบ เพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมา โดยการหลีกเลี่ยงการกระทำอีกสิ่งหนึ่ง เช่น กำหนดแบบฝึกหัด 2 ส่วน ให้ผู้เรียนเลือกทำเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งเท่านั้น แต่ถ้าผู้เรียนคนใดเลือกทำทั้ง 2 ส่วน จะมีคะแนนพิเศษให้ เป็นต้น

1.1.3 การหยุดยั้ง (Extinction) เป็นวิธีการที่ผู้สอนงดการให้รางวัล คำชมเชยต่อพฤติกรรมในชั้นเรียนที่ไม่พึงประสงค์ และใช้วิธีเสริมแรงเชิงบวกควบคู่ไปด้วย แต่วิธีการนี้เหมาะสำหรับพฤติกรรมที่ไม่รุนแรง เช่น การคุยในชั้นเรียน ผู้สอนจะทำการเพิกเฉยต่อพฤติกรรมดังกล่าว แต่เมื่อผู้เรียนที่คุยในชั้นเรียนสามารถตอบคำถามถูกต้อง ก็ให้คำชมเชยหรือรางวัล เป็นต้น

1.1.4 การทำสัญญากับผู้เรียน (Behavioral contract) เป็นวิธีการผู้สอนทำสัญญากับผู้เรียน เช่น หากผู้เรียนจดบันทึกการบรรยายในสมุดและส่งท้ายชั่วโมงครบทุกสัปดาห์ จะได้รับคะแนนจิตพิสัย 5 คะแนน เป็นต้น

1.1.5 การลงโทษ (Punishment) เป็นวิธีการที่ผู้สอนพยายามขจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนออกไป โดยการตำหนิ หักคะแนน หรือการลงโทษทางกาย เช่น เมื่อผู้เรียนขาดเรียนในสัปดาห์ใด จะต้องเขียนสรุปบทเรียนของสัปดาห์นั้นๆ ด้วยลายมือลงในกระดาษ A4 จำนวน 1 แผ่น เป็นต้น

1.2 องค์การปรับพฤติกรรม

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาชิต (2541) อ้างถึงในวรรณิ เจตจำนงนุช (2553:Online) ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการปรับพฤติกรรมไว้ดังนี้

1.2.1 มุ่งที่พฤติกรรมโดยตรง โดยที่พฤติกรรมนั้นต้องสังเกต
เห็นได้ และวัดได้ตรงกันด้วยเครื่องมือที่เป็นวัตถุวิสัย ไม่ว่าจะตอบสนอง
นั้นเป็นภายในหรือภายนอกก็ตาม

1.2.2 ไม่ใช่คำที่เป็นการตีตรา นอกจากจะมีความหมายกว้าง
ไม่มีความชัดเจน ยากต่อการสังเกตให้ตรงกัน และยากต่อการจัด
โปรแกรมการปรับพฤติกรรมให้บรรลุเป้าหมายได้ การตีตราอาจทำให้เด็ก
หรือผู้ปกครองเกิดความอับอายแล้วจะส่งผลให้เด็กเลือกแสดงพฤติกรรม
ตามที่ถูกตีตราได้

1.2.3 พฤติกรรมไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมที่ปกติหรือผิดปกติ ก็ตาม
ย่อมเกิดจากการเรียนรู้ในอดีตทั้งสิ้น ดังนั้นพฤติกรรมเหล่านี้สามารถ
เปลี่ยนแปลงได้โดยกระบวนการเรียนรู้

1.2.4 การปรับพฤติกรรมจะเน้นสภาพ และเวลาในปัจจุบัน
เท่านั้น เมื่อวิเคราะห์ได้ว่าสิ่งเร้าและผลกระทบใดที่ทำให้พฤติกรรมนั้นเกิด
บ่อยหรือลดลงในสภาพปัจจุบัน ก็สามารถปรับสิ่งเร้าและผลกระทบให้
เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้พฤติกรรมดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปตามเป้า
หมายที่ต้องการ

1.2.5 การปรับพฤติกรรมนั้นจะเน้นวิธีการทางบวกมากกว่า
วิธีการลงโทษ เนื่องจากเป้าหมายของการปรับพฤติกรรมเน้นการเพิ่ม
พฤติกรรมที่พึงประสงค์ จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการทางบวก เพราะเป็นวิธี
การที่มีประสิทธิภาพ ทั้งยังได้ก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์น้อยกว่าวิธีการ
ลงโทษ

1.2.6 วิธีการปรับพฤติกรรมนั้น สามารถใช้ได้เหมาะสม
ตามลักษณะของปัญหาแต่ละบุคคล เพราะคนแต่ละคนมีความแตกต่าง
กัน ดังนั้นในการดำเนินการปรับพฤติกรรมจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่าง
ระหว่างบุคคลด้วย

1.2.7 วิธีการปรับพฤติกรรมเป็นวิธีการที่ได้รับการพิสูจน์มาแล้วว่า มีประสิทธิภาพและได้ผลโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

2) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สายธาร สังข์ชาติ (2560) ที่ได้ทำการวิจัย พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนของนักศึกษาอาชีวศึกษานครราชสีมา ส่วนใหญ่ใช้สมาร์ทโฟนคือ ยี่ห้อ Samsung รองลงมาคือยี่ห้อ iphone ยี่ห้อ oppo ยี่ห้อ vivo ยี่ห้ออื่น ๆ ยี่ห้อ Huawei และยี่ห้อ Nokia กับ Blackberry นิยมใช้ระบบปฏิบัติการ Android รองลงมาระบบปฏิบัติการ iOS ระบบปฏิบัติการ Windows phone และระบบปฏิบัติการ อื่น ๆ ช่วงเวลาที่ใช้สมาร์ทโฟนมากที่สุดคือ ช่วงเวลา 12.01-18.00 น. รองลงมาคือช่วงเวลา 18.01-24.00 น. ช่วงเวลา 00.01-06.00 น. และช่วงเวลา 06.00-12.00 น. โดยใช้สมาร์ทโฟนในชีวิตประจำวัน ในกิจกรรมสืบค้นข้อมูลทั่วไปมากที่สุด รองลงมาคือ อื่นๆ การติดต่อสื่อสาร เล่นเกมส์ และเล่นโซเชียล

จิระพงษ์ โพพันธ์ (2559) ได้ให้ความหมายของ สมาร์ทโฟน (Smartphone) ว่าหมายถึงโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีความสามารถที่มากกว่าโทรศัพท์มือถือทั่วไป โดยจะต้องมีระบบปฏิบัติการอยู่ในสมาร์ทโฟน ได้ถูกมองว่าเป็นคอมพิวเตอร์พกพาที่สามารถทำงานได้มากกว่าโทรศัพท์มือถือทั่วไปสามารถติดตั้งแอปพลิเคชันเพิ่มเติมได้

กรอบแนวคิดการศึกษา

บทที่ 3

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียนและการไม่มาของ นักศึกษาด้านวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ โดยดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- เครื่องมือที่ใช้
- ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
- การเก็บรวบรวมข้อมูล
- การวิเคราะห์ข้อมูล
- สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

นักศึกษาวินิจฉัยอาชีวศึกษาภาคพิเศษและการและเทคโนโลยี

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2/5 จำนวน 9 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

แบบสอบถามจำนวน 5 ข้อ 3 ตัวเลือก

ตารางที่ 1 แบบสอบถามการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนของนักศึกษา

การใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนของนักศึกษา	จำนวน ครั้ง
1. การใช้สมาร์ทโฟนเพื่อค้นหาข้อมูลเพื่อทำ กิจกรรมที่อาจารย์มอบหมาย	
สม่ำเสมอ	
บางครั้ง	
ไม่เคย	
2. การใช้สมาร์ทโฟนเพื่อค้นหาเนื้อหาที่ไม่เข้าใจ เพิ่มเติม	
สม่ำเสมอ	
บางครั้ง	
ไม่เคย	
3. การใช้สมาร์ทโฟนถ่ายรูป PowerPoint ของ อาจารย์แทนการจดบันทึก	
สม่ำเสมอ	
บางครั้ง	
ไม่เคย	
4. การใช้สมาร์ทโฟนเพื่อติดต่อ/ตามเพื่อนให้มา เข้าเรียน	
สม่ำเสมอ	
บางครั้ง	
ไม่เคย	
5. แอปใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียน	

สม่ำเสมอ	
บางครั้ง	
ไม่เคย	

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามจากผู้เรียน โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาในแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญทดลองทำ
4. ให้นักศึกษาลงมือทำแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2/5 วิทยาลัยอาชีวศึกษาภักดีพนิชยการและเทคโนโลยี 9 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ใช้ค่าสถิติร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และ
วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม

ตารางที่ 2 พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนของ
นักศึกษา

การใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนของนักศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การใช้สมาร์ทโฟนเพื่อค้นคว้าข้อมูลเพื่อทำ กิจกรรมที่อาจารย์มอบหมาย	6	66.66
สม่ำเสมอ	3	33.33
บางครั้ง	0	0
ไม่เคย		
การใช้สมาร์ทโฟนเพื่อค้นหาเนื้อหาที่ไม่เข้าใจ เพิ่มเติม	5	55.55
สม่ำเสมอ	3	33.33
บางครั้ง	1	11.11
ไม่เคย		
การใช้สมาร์ทโฟนถ่ายรูปแบบ PowerPoint ของ อาจารย์แทนการจดบันทึก	3	33.33
สม่ำเสมอ	5	55.55

บางครั้ง ไม่เคย	1	11.11
การใช้สมาร์ตโฟนเพื่อติดต่อ/ตามเพื่อนให้มา เข้าเรียน	5	55.55
สม่ำเสมอ	3	33.33
บางครั้ง ไม่เคย	1	11.11
แอบใช้สมาร์ตโฟนในชั้นเรียน		
สม่ำเสมอ	3	33.33
บางครั้ง	4	44.44
ไม่เคย	2	22.22

จากตารางที่ 2 จากตารางจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2/5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ในส่วนของสถานที่ที่นักเรียนใช้บริการอินเทอร์เน็ตพบว่า สมาร์ตโฟนเพื่อค้นคว้าข้อมูลเพื่อทำกิจกรรมที่อาจารย์มอบหมายมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 66.66

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2/7 สาขาวิชาช่างยนต์ ในช่วงสัปดาห์ที่ 1-4 พบปัญหา ดังนี้

- 1) ไม่ฟังการบรรยายและไม่ใส่ใจเรียน
- 2) เล่นเกมส์ ผ่านมือถือ
- 3) เล่นผ่านโลก Social มากเกินความจำเป็น
- 4) พูดคุยกันในระหว่างทำการเรียน

ผู้วิจัยได้เริ่มทำการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน ตั้งแต่ช่วงสัปดาห์ที่ 5 เป็นต้นไป โดยใช้วิธีการปรับพฤติกรรม 2 วิธี คือ วิธีการเสริมแรงเชิงบวก(Positive Reinforcement) หลังจากการบรรยายเสร็จสิ้นลง ซึ่งจะใช้เวลาโดยประมาณ 1 ชั่วโมง 1 และจะเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ปฏิบัติงานจริง ซึ่งกรณีที่นักศึกษาคนใดสามารถทำงานได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ จะบวกคะแนนเพิ่มให้ 1 คะแนนตามงานที่ได้ทำ และการทำสัญญา โดยกำหนดให้นักศึกษาจดบันทึกการทำงานในสมุด พบว่านักศึกษามีความตั้งใจและใส่ใจการเรียนมากขึ้น พูดคุยและเล่นในชั้นเรียนน้อยลง สามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น และในช่วงการเรียนนั้นจะเก็บโทรศัพท์มือถือของนักศึกษาไว้เพื่อไม่ให้นักศึกษาใส่ใจกับรายละเอียดอื่นนอกจากการเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนเพื่อค้นคว้าข้อมูล ในขณะที่ทำกิจกรรมที่อาจารย์มอบหมาย (ร้อยละ 66.66) และในบางครั้งได้นำสมาร์ทโฟนมาใช้เพื่อค้นหา เนื้อหาที่ไม่เข้าใจเพิ่มเติมในระหว่างเรียน (ร้อยละ 55.55) นอกจากนี้ก็นักศึกษานำสมาร์ทโฟนมาใช้ถ่ายรูป PowerPoint ของอาจารย์แทนการจดบันทึกในบางครั้ง (ร้อยละ

33.33) และนำมาใช้เพื่อติดต่อ/ตามเพื่อน ให้มาเข้าเรียนบางครั้ง (ร้อยละ 55.55) แอปใช้สมาร์ทโฟนโดยไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน (ร้อยละ 33.33)

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ คือ 1) อาจารย์ผู้สอนควรตกลงกฎหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการใช้สมาร์ทโฟนใน ชั้นเรียนร่วมกับนักศึกษาอย่างชัดเจน 2) อาจารย์ผู้สอนควรปรับเปลี่ยนวิธีการสอนโดยลดการบรรยาย และเน้นกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนโดยให้นักศึกษาได้ค้นคว้าหรือเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสมาร์ทโฟน และ 3) อาจารย์ผู้สอนอาจปรับแผนการสอนรายคาบโดยเพิ่มช่วง “Technology Breaks” กล่าวคือ เป็นการ อนุญาตให้นักศึกษาใช้สมาร์ทโฟนได้ในระหว่างการพักช่วงระยะเวลาสั้นๆ ระหว่างเรียนประมาณ 1-2 นาที เพื่อให้นักศึกษาได้เช็คข้อมูลในสื่อสังคมออนไลน์ และหลังจากนั้นจึงกลับมาเข้าสู่เนื้อหาของบทเรียนต่อ ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้นักศึกษาแอบใช้สมาร์ทโฟน และจะช่วยให้นักศึกษามีสมาธิในระหว่างเรียนมากขึ้น

ผลกระทบที่เกิดขึ้น

ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรมีการพบและพูดคุยกับนักเรียนคอยคำปรึกษา รวมทั้งสอบถามถึงปัญหาต่างๆที่ในการใช้สมาร์ทโฟนใน ชั้นเรียนถึงสาเหตุในการใช้ทั้งร่วมมือกับผู้ปกครองเพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาของบุตรหลานตนเอง

บรรณานุกรม

ขวัญเฉลิม ตันประเสริฐ.(2553).การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน[online]

จาก <http://www.gotoknow.org/blogs/posts/395511>

สายธาร สังข์ชาติ (2560) พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนของนักศึกษา

อาชีวศึกษานครราชสีมา

จีระพงษ์ โพนันธุ์ (2559) ความหมายของ สมาร์ทโฟน